

ရွန်းရေမီး

ယုန်ကလေးနဲ့ ဒိုင်ယာရီ

တရွေ့ရွေ့ပျံတက် ထွက်ခွာသွားသော လေယာဉ်ပျံကြီးကိုကြည့်ကာ
ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး ဗလာဟင်းလင်းပြင်တစ်ခုပမာ ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

လေယာဉ်ကြီး သူ့မြင်ကွင်းထဲက ပျောက်ကွယ်သွားတာဟာ သူ့မျက်
ဝန်းတွေပဲ ဝေဝါးနေလို့ လား။

ဒါမှ မဟုတ်...

တိမ်တိုက်တွေနဲ့ အဆုံးမရှိသော ကောင်းကင်ကြီးကပဲ
လေယာဉ်ကြီးကို ဝါးမျိုသွားလို့ လား။

သေချာတာကတော့ ထိုလေယာဉ်ကြီးနဲ့ သူ
တကယ်ဝေးကွာသွားခဲ့ပြီ။ ဦးနှောက်ထဲကို အသိတရားတစ်ခု ဝင်လာချိန်မှာ
တော့ ထိုလေယာဉ်ကြီးဟာ သူနဲ့ အဝေးဆုံးကို ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီ။

သူ့မျက်ဝန်းတွေလည်း ဝေသည် ထက်ဝေ၊ ဝါးသည် ထက် ပိုပြီးဝါး
လာခဲ့ကာ မြင်ကွင်း ပြန်လည်ကြည်လင်လာချိန်မှာ တော့ သူ့လက်ခုံပေါ်
တစ်စက်တည်းသော မျက်ရည်စက် ကြွေကျသွားခဲ့ပြီ။

ထိုလေယာဉ်ကြီးနဲ့ အတူ ချစ်သော လူသားနှစ်ဦးပါသွားခဲ့သလို...

ကျဆင်းသွားသော မျက်ရည်တစ်စက်နဲ့ အတူ သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလည်း
ပါသွားခဲ့ပြီ။

မြေပြင်ပေါ်မှာ သူ ကြေကွဲနေသလောက် လေယာဉ်ပေါ်မှာ တော့ ချ

စံသူနှစ်ယောက်ဟာ လက်နှစ်ဖက်ကို မြဲစွာဆုပ်ကိုင်လျက် နှစ်ယောက်ဘဝကို တည်ဆောက်ဖို့ အားအင်တွေ ပြည့်နှက်နေလေရဲ့ ။

မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်ကို ကျောခိုင်းသွားတဲ့ လေယာဉ်ကြီးကိုကြည့်ကာ သူလည်း မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်ထဲကနေ ထွက်ခွာဖို့ ကိုယ်ကိုအလှည့် ဝိုင်းစက်သော မျက်ဝန်းကြည်ကြည်လေးတွေနဲ့ သူ့ကိုကြည့်နေသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်။

“ကိုထက်ခေါင် ငိုနေတာလား”

“ကိုယ်မငိုပါဘူး မူပိုင်ရယ်၊ ကိုယ် အတိတ်ကို ပြန်လွမ်းနေတာပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်နှလုံးသားကိုတောင် ပြန်မမြင်နိုင်အောင် ညှပ်ဖျင်းခဲ့တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်နေတာပါ”

မူပိုင်ပိုင်က နားမလည်သလို ငေးကြည့်နေခဲ့သည် ။

မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်ထဲကနေ ထွက် လာပြီး သူ့အတိတ်ကို ခဏပြန်သွားလိုက်မိသည် ။

အဲဒီအတိတ်ထဲမှာ သူရယ် လေယာဉ်ပေါ်က ချစ်သူနှစ်ယောက်ရယ် ပေါ့။

*

အမေရိကားမှာ သူ ရုပ်ရှင်ပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းတွေ၊ ပြီးတော့ ကွန်ပျူတာနဲ့ အနုပညာဖန်တီးမှုသင်တန်း စသဖြင့် သူ ဝါသနာပါရာ ပညာတွေကို လေ့လာဖို့ ရောက်နေခဲ့တာ တစ်နှစ်ခန့် ရှိချိန်မှာ ပေါ့။

တစ်နေ့ သူ့မိတ်ဆွေ မြန်မာတစ်ယောက်က..

“ကိုထက်ခေါင် ကျွန်တော် အလှူတစ်ခုသွားမလို့ လိုက်မလား”

“အလှူ”

“ဟုတ်တယ်၊ မြန်မာအလှူ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ခုမှာ လုပ်တာ၊ မြန်မာပြည်လာတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေရဲ့ တရားပွဲလည်း ရှိတယ်”

အဲဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေခေါ်သော အလှူသို့ သွားခဲ့သည် ။ ရှားရှားပါးပါး ပါလာသော တစ်ထည်တည်းသော ယောပုဆိုးနှင့် အပေါ်ကတော့ ရိုးရိုးရှုပ်အင်္ကျီ လက်ရှည်ကိုဝတ်ပြီး မိတ်ဆွေခေါ်ရာနောက်သို့ လိုက်လာခဲ့မိ၏။

အလှူက အမေရိကားရောက် မြန်မာအချင်းချင်း လက်ထပ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ မင်္ဂလာဦးဆွမ်းကပ်လှူခြင်းပါ၊ မြန်မာပြည်မှ ဆရာတော်ကြီးတွေလည်း ရောက်နေသဖြင့် မင်္ဂလာပရိတ်တရားတော်တွေ နာကြားနေကြသည် ။

ထို့နောက် မင်္ဂလာဦးမောင်နှံသာမက ကြွရောက်ချီးမြှင့်လာကြသော ဧည့်ပရိသတ်တွေကပါ ဆရာတော်တွေကို တစ်တပ်တစ်အား ဝိုင်းဝန်းလှူဒါန်းကြသည် ။

ထက်ခေါင်လည်း သဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် ဝတ္ထုငွေ ကပ်လှူရန် ရှေ့သို့အတိုး ဆင်စွယ်ရောင် ရင်ဖုံး၊ နံ့သာရောင်အခံမှာ ဆင်စွယ်ရောင် ခူးနားချိတ်လေးတွေပါ ဝတ်စုံလေးဖြင့် လင်းလက်နေသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်။

မ၊ဆိုရင် ယင်မတောင် စေ့စေ့မကြည့်ဘူးသော ထက်ခေါင်မိုးလို လူမျိုးပင် ငေးလိုက်ရသော အလှူဘုရင်မလေးသည် ဆရာတော်တွေကို ဝတ္ထုငွေကပ်ပြီး သိမ်မွေ့စွာပင် နောက်သို့ ဖြည်းညင်းစွာ ဆုတ်သွားသည်

ထက်ခေါင်မိုးရဲ့ အကြည့်တွေက ရှေ့ဆက်မတိုးဘဲ နောက်သို့ သမင်
လည်ပြန်ပါသွားခဲ့သည်။ ။

သို့သော် နောက်မှာ လူတွေတန်းစီနေသေးတာမို့ သံယောဇဉ်ခဏဖြုတ်ပြီး ဝတ္ထုငွေကပ်ခြင်းနှင့် ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း အမှုကို ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပြီး လူအုပ်ကြားထဲက အမြန်ပြန်ထွက်ကာ သူမလေးကို ရှာမိသည်။ ။

ဝဲလည်အောင် ရှာနေမိသော သူ့ကို သူ့မိတ်ဆွေတွေက နားမလည်သလို ကြည့်ရင်း သူပါဝိုင်း၍ ဘေးဘီကိုလိုက်ကြည့်ပေးနေတုန်း တိုင်အကွယ်တစ်ခုက ဗြုန်းခနဲ ထွက်လာသော သူနဲ့ သူမကလေး ဝင်တိုက်မိသွားသည်။ ။

“အ...”

“အို... ဆောရီး”

သူမလက်ထဲက ပဝါစလေးတစ်ဖက်က ထူးဆန်းစွာပင် သူ့လက်ကို လာပြီး ရစ်ပတ်နေသည်။ ။ ဘာလို့ မှန်းမသိ၊ သူ ထိုပဝါလေးကို လိုချင်စိတ်က တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာမိသည်။ ။ သူ သိစိတ်ကင်းမဲ့စွာ သူမလေးကို ငေးမောကြည့်နေမိတော့ သူမလေးက မသိမသာ မျက်လွှာချသွားပြီး သူမရဲ့ ပဝါလေးကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ။

သူက ပဝါစလေးကို မလွှတ်သေးဘဲ...

“ကိုယ့်ကို ဒီပဝါစလေး အမှတ်တရ ပေးပါလားဟင်”

သူမက ရုတ်တရက် ကြောင်သွားသလို သူ့ကိုကြည့်နေတုန်း...

“ထရီဇာရေ... သမီး၊ ပြန်ရအောင်”

သူမနှင့် ရုပ်ချင်းတော်တော်ဆင်သော အမျိုးသားကြီး
လာရောက်ခေါ်နေချိန်မှာ ထရီဇာဆိုသော ကောင်မလေးက ပဝါတစ်ဖ
က်ကို လွှတ်ချခဲ့ပြီး သူမကိုလာခေါ်သော အမျိုးသားကြီးနောက်
လိုက်သွားသည်။ သူ ပဝါလေးကို ကြည်နူးစွာ ပါးမှာ တစ်ချက်အပ်လို
က်မိစဉ်...

“ဘာလုပ်နေတာလဲ ကိုယ့်လူ၊ ဒီပဝါက မှော်ပဝါ မဟုတ်ဘူး ဗျာ၊ သူ
ဘယ်မှာ နေသလဲသိရဖို့ သူ့နောက်လိုက်ကြမှ ရမှာ ”

အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို တွေ့လိုက်ရသော သူ့မိတ်ဆွေက သူမနောက်
လိုက်ကြည့်ဖို့ ဆော်ဩတော့မှ သူ အမြန်ပင် ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှ
ထွက်ပြီး သူမကို လိုက်ရှာတော့ အစအနပင် မတွေ့ရတော့။

ထိုနေ့မှ စ၍ အမေရိကားမှ မြန်မာပြည် ပြန်လာသည့်နေ့အထိ သူ
သူမလေးကို ရှာဖွေမိသော်လည်း လုံးဝမတွေ့ရသလို နီးစပ်ရာ မြန်မာအ
သိုင်းအဝိုင်းတွေထဲ စုံစမ်းကြည့်သော်လည်း သတင်းအစနတောင် မရ
ဘဲ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။ ။

တစ်ခါသာ တွေ့ဖူးခဲ့သော ထိုမျက်နှာလေးကို ဘယ်လိုမှ ရင်ဘတ်ထဲ
က နှင်ထုတ်လို့ မရခဲ့တာကြောင့်...။

ရုပ်ရှင်ရိုက်ကွင်းတစ်ခု...

ကင်မရာမီးတွေက တဖျပ်ဖျပ်၊ မှန်ရောင်တွေက တလက်လက်၊ ဒါရိုက်တာက နာမည်ကြီးဒါရိုက်တာ။ ပြီးတော့ အခုအချိန်မှာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ စိတ်အတိုဆုံးလူသားဆိုရင်လည်း မမှား။ သူ့နာမည်က ထက်ခေါင်မိုး။

အခုလည်း ထက်ခေါင်မိုး စိတ်တိုနေပြန်သည် ။ ဒီနေ့ရိုက်ကွင်းက ဇာတ်လမ်း၏ အထွတ်အထိပ် အသက်သွေးကြောအခန်း။ ပြီးတော့ အရိပ်က ဘေးဘီမရွေ့လျားသော မွန်းတည့်ချိန်ကို လိုချင်သည် မို့ သေချာပြင်ဆင်ထားကာမှ မင်းသားက ခုထိရောက်မလာ။ အချိန်က တဖြည်းဖြည်း မွန်းလွဲလာကာ သူလိုချင်သည့် အနေအထားကို ကျော်သွားမှ မျှော်လင့်နေသောမင်းသားက ရောက်လာသည် ။

ဟန်းဒ်ဖုန်းကို စတိုင်လ်မိမိပြောရင်း လျှောက်လာနေသော ထိုနာမည်ကြီးမင်းသားကို တွေ့လိုက်ရချိန်မှာ တော့ ထက်ခေါင်မိုးရဲ့ ဒေါသအိုးက ကွဲသွားပြီ။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မင်းသား”

“ကျွန်တော် နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်၊ ဆောရီးပဲ”

“ရတယ်၊ ဒီနေ့ ရှုတင်ဖျက်တယ်၊ အားလုံး ပစ္စည်းတွေသိမ်း”

ထက်ခေါင်မိုးရဲ့ စကားအဆုံး မင်းသားရဲ့ မျက်ခုံးအစုံက ပင့်တက်

သွားသည်။ ။

“ဘာသဘောလဲ ကိုထက်ခေါင်မိုး”

“ဘာသဘောမှ မဟုတ်ဘူး ၊ ကိုယ်ရိုက်ချင်တာက မွန်းတည့်၊ ခုက ကျော်သွားပြီ၊ မရတော့ဘူး၊ မနက်ဖြန်မှ ပဲ ရိုက်တော့မယ်”

“မနက်ဖြန် ကျွန်တော် မအားဘူး”

“ရတယ်၊ အားတဲ့ နေ့မှ ရိုက်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ခါ ဆိုရင်တော့ နောက်မကျစေနဲ့ ပေါ့”

“ဒီဆင်းနီအတွက် ဒီနေ့ပဲ အချိန်ပေးနိုင်မယ် ကိုထက်ခေါင်မိုး၊ နောက်ရက် လုံးဝမရိုက်ပေးနိုင်ဘူး၊ မွန်းမတည့်ပေမယ့်လည်း ဘာဖြစ်လဲဗျာ ၊ အဲဒီလောက် တိကျနေစရာမလိုပါဘူး”

“ကိုယ်တိုင်က အနုပညာရှင်တစ်ယောက်လုပ်နေပြီး မစော်ကားနဲ့ မင်းသား၊ ရတယ် နောက်ရက် အချိန်ပေးနိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း ဒီဇာတ်ကားကို ဆက်မရိုက်ရုံဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘက်က အပြစ်မဟုတ်တဲ့ အတွက် ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ စကားပြောရရင်တော့ ကိုယ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး”

“ဒါဆို ကျွန်တော့်အပြစ်လို့ ပြောချင်တာလား”

“ဒီနေ့ နောက်ကျတာ ဘယ်သူလဲ”

“ရတယ် ကိုထက်ခေါင်မိုး၊ တစ်ကွေ့ကွေ့မှာ ပြန်မတွေ့ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့ ဆက်မရိုက်ချင်ပေမယ့် ထုတ်လုပ်သူနဲ့ က မျက်နှာနာသွားစိုးလို့ ဆက်ရိုက်ပေးမယ်၊ ဒါပေမဲ့ မနက်ဖြန်တော့ မအားဘူး”

“ရတယ်၊ အားတဲ့ နေ့ ဖုန်းဆက်လိုက်ပေါ့”

အဲလို ထက်ခေါင်မိုးလေ။ စကားပြော မပြေပြစ်သော်လည်း အလုပ်

လုပ်ရာတွင် တိကျပြတ်သားပြီး အကောင်းဆုံးလုပ်တတ်သဖြင့် ပရိဂ္ဂ
ဆာတွေကလည်း ထက်ခေါင်မိုးမှ ထက်ခေါင်မိုး။

ထက်ခေါင်မိုး ရိုက်တဲ့ ဇာတ်ကားတွေကလည်း မအောင်မြင်သည် မ
ရှိ။ ပြီးတော့ တက်သစ်စ မင်းသမီးလေးတွေကလည်း ထက်ခေါင်မိုးနား
မှာ ဝိုင်းနေပါသည် ။

ထက်ခေါင်မိုးတင်သည့် အသစ်တွေကလည်း ပေါက်တာများ
တာကိုး။

သို့သော်လည်း ပေါ့ ထက်ခေါင်မိုးက ဇယားတော့မရှုပ်။ ရှုပ်ထွေးပေ
လီလှတဲ့ အနုပညာ အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ထက်ခေါင်မိုးက ရှင်းအောင်လုပ်
သည် ။ ကင်းအောင်နေသည် ။

သူစိတ်မရှည်လျှင် မရှည်သလို အော်တတ်သဖြင့် နာမည်ကြီးမင်းသ
မီးတစ်ယောက်နဲ့ လည်း ကွိုင်တက်ဖူးသည် ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို မပစ်ပယ်နိုင်
ကြ။ ပစ်ပယ်လည်း ကိစ္စမရှိ။ သူက ဒီအလုပ်ကို ဝါသနာအရ
လုပ်နေခြင်းသာဖြစ်သည် ။

မိဘမျိုးရိုးစဉ်ဆက်က ချမ်းသာလာသူမို့ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ပါရင် ထု
တ်လုပ်သူပါ လုပ်လိုက်သေးသည် ။

မင်းသား မင်းသမီး စိတ်ကောက်လို့ လိုက်ချော့ရတဲ့ အထဲမှာ ထက်
ခေါင်မိုးဆိုသည့် ဒါရိုက်တာတော့မပါ။

ဒီနေ့လည်း မင်းသားကို သူ စိတ်တိုလာသည် မို့ အိမ်ရောက်တော့ အ
လုပ်ခန်းထဲမဝင်ဘဲ ဧည့်ခန်းဆက်တီမှာ ပင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်နေမိ
သည် ။

“ဟယ်... သား၊ ဘယ်အချိန် ပြန်ရောက်နေတာလဲ”

“ခုပဲ မေမေ”

“အဟွန်း”

“စိတ်ကိုလျှော့မှ ပေါ့ သားရယ်၊ ဒေါသထွက်ရင် အမှားပါတတ်တယ်
၊ သတိထားပါ သားရယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“ကဲ... ကဲ... ရေမိုးချိုးလိုက်ဦး၊ ဪ... သား”

“ဗျာ”

“ဒီနေ့ ဦးညိုရဲ့ မြေးလေး ဆယ်တန်းအောင်တယ်ဆိုတဲ့ ကလေး
ရောက်လာတယ်၊ သူ့ကို ကျောင်းဆက်ထားပေးဖို့ ခေါ်လိုက်တာ၊ ခဗျာ
လေး သနားစရာကွယ်၊ မိဘတွေမရှိရှာတော့ဘူးလေ”

“ဟုတ်ကဲ့... သား ရေသွားချိုးတော့မယ် မေမေ”

“အေး... အေး”

သူရေချိုးပြီးတော့ အိပ်လိုက်သည် ။ ညက သူ ကားဆက်နေသဖြင့်
ညဉ့်နက်မှ အိပ်ရသလို မနက်ကလည်း စောစောစီးစီး ရိုက်ကွင်းထပြေး
ရသေးတယ်။

တွေးရင်းနဲ့ ဟိုသင်္ကေတသား နောက်ကျတာကို တွေးမိတော့ ဒေါသ
က ထွက်လာဖြစ်သည် မို့ မျက်နှာပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးတင်ပြီး အိပ်ပစ်လိုက်
သည် ။

★

ထက်ခေါင် အိပ်ရာက နိုး လာပြီး ခေါင်းကငြီးစိစိ ဖြစ်နေသဖြင့် ဝရ
န်တာထွက်ကာ ခြံထဲကို ကြည့်နေမိသည် ။ ထက်ခေါင်ရဲ့ ခြံထဲမှာ အသ

ညင်းပုံ ရေကူးကန်တစ်ခု၊ တင်းနစ်ကွင်း၊ ပြီးတော့ ကျန်သည့် မျက်နှာစာ အားလုံးက ဂျပန်မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းစိုစိုတွေ အပြည့်။

ခြံထဲမှာ မြက်ဖြတ်စက်တစ်လုံးဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေသော ကောင်လေး တစ်ယောက်၊ ဦးညို၏ မြေးလေး ဖြစ်ပုံရသည် ။ ကောင်လေးက အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့် အနည်းငယ်တော့ ပိန်သည် ။

သူက ဒါရိုက်တာမျက်စိဖြင့် ရှုစားလိုက်သည် ။ ထိုကောင်လေးက ခု ခေတ် မော်ဒယ်လ်ကောင်လေးတွေရဲ့ ပုံစံမျိုးပင်။

သူ ခြံထဲဆင်းပြီး ထိုကောင်လေးဆီ လျှောက်သွားလိုက်သည် ။

“ဟိတ်”

“ဗျာ”

“မင်းက ဦးညို မြေးလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ”

မဆိုးပါ။ ရည်မွန်ယဉ်ကျေးသားပဲ။

“မင်း ဆယ်တန်းအောင်ပြီဆို”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ”

“ဂုဏ်ထူးပါသေးလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ လေးဘာသာပါ”

သူ့ရင်ထဲ ဟိုက်ကနဲ ဖြစ်သွားသည် ။ အလာကြီးပါလား။

“ဘာဆက်တက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားလဲ”

“အန်တီက ကိုကိုနဲ့ တိုင်ပင်လို့ ပြောပါတယ်။ ခုနက ကို အိပ်နေတ

ယ်ဆိုလို့ လာမနုတ်ဆက်တာပါ”

“ဪ... ရပါတယ်၊ ခုတွေ့လည်း ရတာပဲကို”

သူက တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်ပြီး သူ့ထက်ဆယ်နှစ်ခန့် ငယ်ပုံရသော ကောင်လေးက ကိုကိုဟု ခေါ်သဖြင့် သူ့ရင်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သည် ။ သဘောကျသလိုလို ကောင်လေးကိုလည်း နှစ်လိုစိတ်ဖြစ်သွားသည် ။

“မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ”

“ဗလာ ပါ”

“ဘာကွ”

“ဗလာ ပါခင်ဗျာ၊ ဘာမှ မရှိတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးလေ၊ တကယ်လည်း ကျွန်တော့်မှာ ဘာပိုင်ဆိုင်မှုမှ မရှိဘူးခင်ဗျာ၊ ဒီနာမည်နဲ့ ကျွန်တော် လိုက်တယ်နော်”

“မင်း အမှတ်စာရင်း ထွက်လာမှ ပဲ ကျောင်းတက်ဖို့ ကိစ္စ စဉ်းစားတာပေါ့၊ ဪ... မင်း ဘာဝါသနာပါလဲ”

“ဟို...”

“ပြောလေကွာ”

“ကျွန်တော်... ကျွန်တော်က ရုပ်ရှင်မင်းသားဖြစ်ချင်တာ”

“ဘာ”

သူ့ရဲ့ “ဘာ” သံကို ကောင်လေး လန့်သွားပုံရသည် ။

“ကိုကို စိတ်ဆိုးသွားလားဟင်”

“အံ့ဩတာ”

“ဗျာ”

“ဟုတ်တယ်... အံ့ဩတာ၊ မင်းရဲ့ ဝါသနာက သိပ်မထူးဆန်းပေမယ့် အဲလို မမျှော်လင့်ထားလို့ အံ့ဩတာ”

“အဘညိက ပြောတယ်၊ ကိုကိုက ဒါရိုက်တာတဲ့ ”

“အဲဒါကြောင့် မင်းက ရုပ်ရှင်မင်းသား ဖြစ်ချင်တာလား၊ ငါ လုပ်ပေး မယ်လို့ ထင်လို့ လား”

“ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ထားဘူးခင်ဗျ”

“မင်း ကျောင်းတက်ဖို့ ရော စိတ်ဝင်စားရဲ့ လား”

“လူတိုင်းကတော့ ကိုယ်တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်းကို စိတ်ဝင် စားကြမယ်ထင်တယ်၊ ဗလာ ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်နာမည်နောက်မှာ သာမန် ထက်ပိုသာတဲ့ ဘွဲ့တစ်ခုလောက်တော့ ပိုင်ချင်ပါတယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျောင်းစရိတ်ကိုလည်း အလုပ်လုပ်ပြီး ရှာမှာ ပါ”

“ကျောင်းစရိတ်ကို ကိုယ် တာဝန်ယူမှာ ပါ၊ အမှတ်စာရင်းထွက်မှ ပဲ ထပ်ပြောကြတာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မင်းလုပ်ရမယ့်တာဝန်က လိမ်လိမ်မာမာနေပြီး စာကြိုးစားဖို့ ပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ”

သူ အိမ်ထဲပြန်ဝင် လာပြီး အလုပ်ခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည် ။

ဒီလိုဆိုရင် သူ ဒီညလည်း အလုပ်လုပ်ရင်းနဲ့ ပဲ ညစာ စားဖြစ်တော့မည်ထင်သည် ။

ဒါပေမဲ့ သူ့အတွက်ကတော့ ပင်ပန်းတယ်လို့ မမြင်၊ အလုပ်ထဲကို စိ

တံရောကိုယ်ပါ နှစ်ဝင်နေလို့ ကတော့ ထမင်းမေ့ဟင်းမေ့ပဲ။

အခုလည်း သူကိုယ်တိုင် ပရိဂ္ဂဟာလုပ်ထားသည့် ဇာတ်ကားအတွက် သူကိုယ်တိုင် တည်းဖြတ်နေမိသည် ။ သူထုတ်သည့် ဇာတ်ကားဆိုလျှင် တစ်နှစ်လည်း ကြာချင်ကြာမည်။ နှစ်နှစ် သုံးနှစ်လည်း ကြာချင်ကြာမည်။ သူ့စိတ်တိုင်းကျဖြစ်မှ ထွက်ပေးတာမို့ သူ့ဇာတ်ကားတစ်ကားဆိုရင် ဆိုသလောက် ပေါက်မြောက်သွားသည် ချည်းသာ။

ပြီးတော့ သူက ဒီရုပ်ရှင်ပညာတွေကို နိုင်ငံခြားမှ ငါးနှစ်တိတိ အချိန်ယူပြီး သင်လာတာမို့ အသက်ငယ်ရွယ်သေးသော်လည်း ရုပ်ရှင်လောကမှာ ဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်နေတာပေါ့။

ပြီးတော့ ထက်ခေါင်မိုးက အနုပညာမာနလည်း ကြီးသည် ။ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ရင် အစွန်းအထင်း လုံးဝမခံ။ ထိုချွတ်ယွင်းချက်ကလေးကို ဖယ်လိုက်ရင် ထက်ခေါင်မိုးဟာ သိပ်တော်သည့် လူတစ်ယောက်ပါ။

ပြီးတော့... နောက်ထက် သူ့ရဲ့ အရည်အချင်းတစ်ခုက အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း သူ့မှာ ယနေ့ထိ ရည်းစားရယ်လို့ မူး၍ ပင် ရှူစရာမရှိ။

ထက်ခေါင်မိုးဟေ့ဆိုရင် ခေါင်းညိတ်မည့်မိန်းကလေးတွေ အများကြီးရှိသော်လည်း ထက်ခေါင်မိုးက လုံးဝစိတ်မဝင်စား။ ချောင်းတွေ မြောင်းတွေ အများကြီး ဖောက်ပေးထားသော်လည်း ထက်ခေါင်မိုးကတော့ မစီးဆင်းပါ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုပြောကြတာက အသည်းနှလုံး မရှိသူတဲ့ လေ။